

A Magyar Baráti Közösség (USA) magyarságmentő szolgálata

Németh László szerint „A kultúra nem tudás, nem művészi produkció, hanem valami életet szabályozó elv, amely egy embercsoport minden tagjának belső mágnese, irányítója.”

Ilyen igényességgel kultúrának csak a keresztény kultúrát és a nemzeti kultúrát nevezném. A keresztény kultúrában a belső mágnes egyetlen személy: az élő Isten. A nemzeti kultúra belső összetartó ereje pedig: csodálatosan gazdag anyanyelvünk, hagyományrendszerünk, népművészetünk.

Az Egyesült Államokba menekült hazánkiai között 1967-ben akadt három egyetemista: Éltető Lajos nyelvész, Ludányi András politológus és Csomai György fogorvos, akik rájöttek arra, hogy a keresztény és nemzeti kultúra együttesen képes megőrizni sokak hitét és magyarságtudatát, akár több generáción keresztül is.

Olyan felekezetek közötti magyar vallási közösséget szerveztek, (egyházaktól, pártoktól, emigráns szervezetektől függetlenül), amelynek célja a magyarság szellemi kincseinek ápolása, egymás segítése, a szabad véleménycseré előmozdítása.

A hozzájuk csatlakozó Böjtös László és Sass Márton építészekkel, Cseh Tibor kémikusból lett íróval és másokkal a nyugati világban szétszórta magyar egyetemistáknak röpiratot, majd levelező-hálózatot szerveztek, amely előbb folyóirattá, s annak 137. száma után, 2004-től évkönyvvé nőtte ki magát. (ITT-OTT Kalendárium.)

A Magyar Baráti Közösség gondnokai voltak - a már említetteken kívül: Bokor Erika, Fülöp László, Kovalszki Péter és Somogyi Balázs.

Költségeiket tagdíjakból és adományokból fedezik. Alig néhány százan vannak, mégis a 45 év alatt több százezer dollárt áldoztak magyar ügyekre. Amerikai előadókörútra hívtak olyan írókat, művészeket, tudósokat, együtteseket, akik pozitív hatást gyakoroltak a gondolkodó magyarokra. Néhány név a több mint százból: Bay Zoltán, Csoóri Sándor, Czine Mihály, Dobos László, Duray Miklós, Görömbei András, Kányádi Sándor, Kóka Rozália, Nagy Gáspár, Orosz Ildikó, Püski Sándor, Sütő András, valamint a Ghymes, az Ökrös, a Csíki, az Életfa és egyéb együttesek, erdélyi fazekasok, fafaragók, szövők, népmese-mondók.

Hozzájárultak magyarországi, erdélyi és felvidéki egyházi vagy iskolai kórusok amerikai körútjához.

Kezdeményezői és részben szervezői voltak öt amerikai egyetemen 14 Magyarságtudományi konferenciának, ugyancsak 14 Magyar Nyári Egyetemnek, valamint 7 Emberjogi Kisebbségvédő Műhelynek.

Általuk is támogatott angol nyelvű kiadványok: Erdély etnikai konfliktusainak gyökerei, Duray Miklós: Kutyaszorítója és Bibó István válogatott művei.

A szóránymagyarságot rendszeresen támogatják (ösztöndíjakkal, TV antennák küldésével, építési segélyekkel).

Nyitottságukat jelzi, hogy csaknem minden (nem szélsőséges) magyar egyházi vagy kulturális szervezettel igen jó a kapcsolatuk (cserkészet, Bessenyei Kör, Bethlen Alapítvány, Pax Romana, Szepsi Csombor Kör).

1972 óta a legfontosabb rendezvényük az Ohio állambeli Reménység tavánál rendezett ITT-OTT találkozó. A 100-150 különböző korosztályú táborozó délelőttönként történelmi, irodalmi, vallási, művészeti előadásokon vesz részt. Ez alatt a gyerekeknek kézművességet, magyar népdalokat és játékokat tanítanak. Délután sport, játék. Este táncház, hangverseny, filmvetítés, közös éneklés, tábortűz.

Megtiszteltetés számomra, hogy 1998-ban én is előadójuk lehettem. Azt tapasztaltam, hogy magyar bajtársiasság és krisztusi szeretet tartja össze a közösségüket.

Dr. Kálmán Attila